

CULTURA

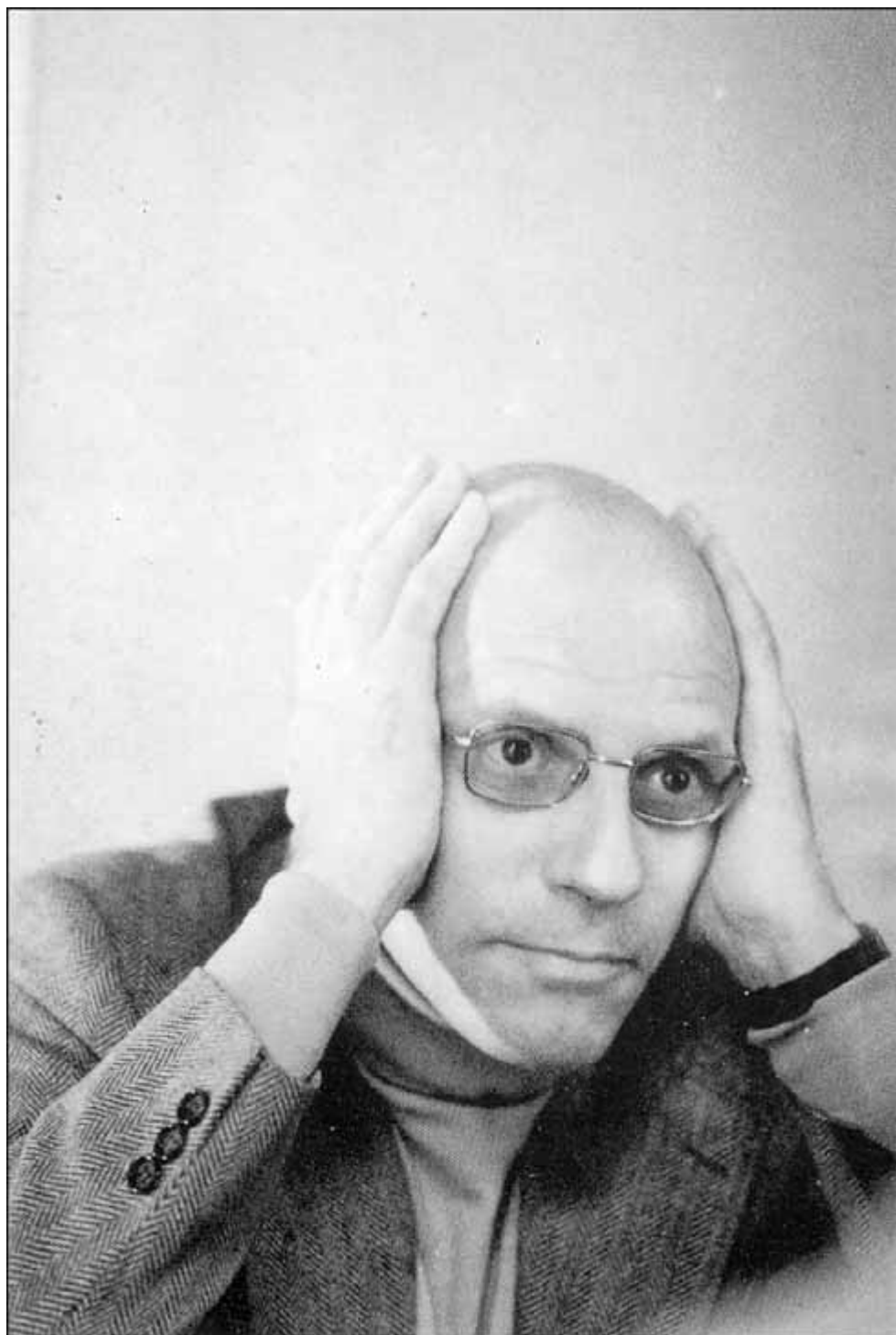
AVUI

DIJOURS, 12 DE FEBRER DEL 2004

Palpitacions del temps

BERNAT DEDÉU

DUES EDITORIALS DEL PAÍS VALENCIÀ RECUPEREN EL PENSADOR MICHEL FOUCAULT, UN DELS HUMANISTES DEL SEGLE XX, CRÍTIC DE LA FILOSOFIA QUE VA DES DEL RENAIXAMENT FINS A LA REVOLTA DELS COSTUMS QUE VA SUPOSAR EL MAIG DEL 68 FRANCÈS. 'FOUCAULT VIST PER FOUCAULT' (BROMERA) I L'ASSAIG DE J.A. BERMÚDEZ 'FOUCAULT, UN IL·LUSTRAT RADICAL' (P.U.V.) COINCIDEIXEN AMB LA REEDICIÓ DE L'ESTUDI DE DIDIER ERIBON SOBRE FOUCAULT A ANAGRAMA

EL FILÒSOF MICHEL FOUCAULT VA NÉIXER A POITIERS EL 1926 I VA MORIR A PARÍS EL 1984

MICHELE BRANCILHON / ANAGRAMA

Els grans filòsofs són aquells que ens obliguen a pensar d'una altra manera, modificant així la nostra aproximació al pensament. Tant és que el lector els senti propers, i poc hi fa que li interessin; quan els llegeix, ja els està rellegint. El seu ideari és, per tant, una temptació insolent que cal mantenir en perpetu contrast. No es pot flairar la tragèdia grega sense passar per Nietzsche, o escriure la història sense revisar-la de la mà de Hegel, ni tant sols retocar la geometria sense consultar quelcom al bon Descartes. Hom pot ser un pacifista conscient, però ha de sentir de ben a prop la veu de Maquiavel, Schmitt o Weber per a sentir-se'n del tot. Paral·lelament, la nostra aproximació als autors del passat està essencialment perversa; ho vulguem o no, estem condicionats per un *background* filosòfic que ens allunya de la neutralitat hermenèutica. Per tot això, mai no podem copsar una melodia en la seva sonoritat primera; Mozart no és "el compositor Mozart", sinó un *dispositiu* que es filtra -a les oïdes del XXI- en Beethoven o Wagner, esclar, però també en aquell soroll que s'amaga sota els aparells reproductors digitals o als teclats dels telèfons mòbils.

En l'anàlisi dels textos filosòfics és -conseqüentment- necessari parar esment a tota la sèrie d'estrats que configuren una determinada obra, sediments que la història incrusta en un llenguatge aparentment eteri, i que només emergeixen en una lectura radical.

▶▶▶

SUMARI

Entrevista a Eduardo Subirats

IV

Eduardo Subirats (Barcelona, 1947) és filòsof i actualment viu a Nova York. Ha publicat l'assaig *Memoria y exilio* (Losada), un llibre en què analitza de manera global la història de la cultura espanyola, en especial la de l'espectacle.

'Les veus del Pamano', de Jaume Cabré

X

La nova novel·la de Jaume Cabré, *Les veus del Pamano* (Proa), ha estat ambientada en la immediata postguerra; escenificada al Pallars, per on es movien alguns maquis. L'autor ha treballat durant set anys en aquesta obra de 700 pàgines.

Retrospectiva de Torres-García

XVIII

Al Museu Picasso i fins a l'11 d'abril hi podem veure una mostra retrospectiva de l'artista Joaquim Torres-García (Montevideo 1874-1949). L'exposició recull un total de 371 obres entre frescos, pintures, assemblatges, dibuixos i joguines.